

Nicolae VASILE

Controversiada (5)

*Bine că există anestezia totală,
altfel, românul l-ar contrazice
pe chirurg pe masa de operație.
(Banc românesc)*

Actul 2, Scena 2

(La o masă, Maricica, Nelu, Gina și Bogdan)

Bogdan:

Ah, ce masă minunată!... Unde ați comandat mâncarea?...

Maricica

Unde am comandat, pe dracu!... A făcut-o tac-tu!... Este un adevărat bucătar!...
La început, de nevoie, acum, de plăcere!... Se descurcă și cu procurarea și cu
prepararea. Unele componente le producem chiar noi.

Bogdan:

Carnea de unde o luați?...

Nelu:

Dela vecinul din spate. Are niște păsări superbe!... Tot de la el luăm și ouăle.

Bogdan:

Și băutura?...

Nelu:

O facem noi. Vinul, din via de aici din curte, iar țuica, adică tescovina, din boasca
ce rămâne după tragerea vinului. Avem chiar mai mult decât ne trebuie. Când trăia ăla
bătrânu, nu rămânea nimic, dar acum, ne rămâne de la un an la altul. Nici nu știu ce să
facem cu atâta!...

Bogdan:

Îți dau eu un sfat. Am văzut la francezi. Vinul care rămâne, distilează-l și faci
coniac. Cantitatea care se depozitează scade de zece ori. Nu trebuie decât să procuri
niște butoaie de stejar, arse pe dinăuntru. Știu ei, cei care fac butoaiele, le zic „butoaie
de coniac gata de umplere”.

Nelu:

Și, ce fac cu el, cu coniacul?...

Bogdan:

Îl beau ei, mai dau la prieteni. Dacă convingi pe vreunul să-ți vândă din acest „coniac de casă”, apoi să te aștepți la un preț de câteva sute de euro pentru un litru.

Maricica:

Auzi Nelule, apucă-te de treabă!... Și așa nu mai avem loc în beci de bidoanele cu vin din anii trecuți!... Mânca-l-ar mama pe el, ce deștept este!...

Bogdan:

Bidoane?... Păi, voi nu țineți vinul în butoaie?...

Nelu:

Așa am făcut, la început, dar am constatat că, după ce umblam la un butoi, aerul rămas deasupra oxida vinul rămas, care se acrea și-și strica brusc calitatea. Știi, noi nu-l tratăm cu nimic, este un vin pur, natural. Așa că, am găsit soluția tragerii vinului direct în damigene, bidoane etc. pline ochi. Când umblăm la un vas din acestea, ce rămâne îl trecem în alte vase mai mici, pline ochi și așa mai departe, nu-i dăm voie să se oxideze. Am ajuns să avem și sticle de vin de o litră.

Bogdan:

Ce-i aia litră?...

Nelu:

Un sfert de litru. Așa se zicea odată la țară.

Bogdan:

Extraordinar!... D'aia vinul băut la masă avea un gust de strugure!... Parcă era acum tras, deși el are aproape un an de când a fost făcut.

Gina:

Dar piersicile acestea cu gust dumnezeiesc, de unde le aveți?...

Nelu:

Din grădina noastră. Este o poveste întreagă cu acest piersic. După ce am pus mai mulți, luați de la cea mai renumită plantație, care s-au uscat toți, a răsarit unul sălbatic, undeva într-un loc năpădit de bălării. Abia l-am identificat când am cosit pe acolo. După ce mi-am dat seama ce este, am săpat în jurul lui, l-am udat și a crescut deosebit de repede. La doi ani era plin de fructe cu un gust aparte, cum nu găsești la cele din comerț, sâmburele este de un roșu intens spre mov. Este favoritul meu!...

Maricica:

Daaa!... Și încă ce favorit!... I-a scris și o poveste!... De fapt, despre toate prostiile scrie. A scris despre câini, pisici, vrăbii, porumbei, melci, broște țestoase, până și despre nenorocitul ăla de șarpe din curte a scris, iar acum despre acest piersic. Numai despre mine nu scrie nimic!... De, eu sunt nevastă, nu muză!... Și-a găsit și un

suporter în gândirea lui perversă, pe aiuritul ăla de George Bush jr., care după ce n-a mai fost președinte, s-a apucat să picteze. Și ce crezi c-a spus, că poate picta orice și pe oricine, cu două excepții: nevastă-sa și Bill Clinton. Auzi idiot!...

Gina:

Hai, mamă, las-o așa!... Dacă n-a scris despre tine până acum, sigur n-o să scrie nici de acum încolo.

Maricica:

Că bine zici!... Gândeam și eu cu voce tare!... Gina, dragă, hai să bem o cafea pe terasă!... Bărbații ăștia, când sunt femeile pe aproape, vorbesc numai de băutură și fotbal, iar când acestea lipsesc, vorbesc despre ele. Hai să-i lăsăm să vorbească singuri și de femei!...

Gina (Pe terasă, după ce s-au separat de bărbați):

Auzi, mamă, ție nu-ți e nu știu cum, să-l lași pe tata să gătească?...

Maricica:

El vrea!... Este plăcerea lui. După ce a avut acel accident cerebral, i s-a prescris un regim alimentar destul de strict, iar eu nu aveam cum să fac trei feluri diferite de mâncare. Îi aveam și pe cei bătrâni la noi, care aveau și ei regimul lor. Așa că, el a decis că de mâncarea lui se ocupă el.

Gina:

Și uite așa, ai mai scăpat de o grijă!...

Maricica:

Nu numai!... După moartea celor bătrâni, Dumnezeu să-i odihnească, a mai lăsat-o el cu regimul, am mai acceptat eu mâncarea lui, așa că, acum, gătește el pentru amândoi. De fapt, îi face și bine. El, când n-are ce face, îl apucă damblalele, devine certăreț, cicălit. Spune că cea mai plăcută parte din zi este aceea când gătește!... D'asta și gătește în fiecare zi. Nu mâncăm nimic de pe o zi pe alta, ci mereu avem ceva pregătit proaspăt.

Gina:

Mamă, ai ajuns în rai!... Cum de nu gădesc și eu unul ca tata?...

Maricica:

Dar, îl cauți?...

Gina:

Îl caut de mult, dar nu prea am dat de el. Mi-e frică să nu mă leg de unul care este miere, la început, și fiere, după aceea.

Maricica:

Păi, să știi că așa sunt cam toți, dar, ca și noi femeile, au perioade mai rele, după care vin unele mai bune și tot așa. Ce crezi că tac-tu n-a avut belelele lui?... Cred că am fost cea mai nepotrivită pereche din lume, dacă judecăm după caracterele noastre, și, iată, că suntem împreună de aproape o jumătate de secol!... El spune că noi nu am avut o căsnicie, ci o *controversiadă* continuă, permanent având motive să ne contrazicem.

Gina:

Deci, tu zici s-o iau așa la risc?...

Maricica:

La risc, la nerisc, dar, măritată sau nemăritată, găsește unul și fă un copil, că vine vremea când n-o să-l mai poți face. Nu că mor eu de grija să am un nepot, doar știi că mie-mi plac mai mult câinii decât copiii, dar asta este menirea unei femei, să facă copii. O femeie fără copii, nu este împlinită, ca ființă!...

Nelu (rămas singur cu Bogdan, după plecarea femeilor pe terasă):

Bine c-au plecat, să putem vorbi și noi, d-ale bărbaților!... Oricum, cred că aveau și ele de discutat d-ale lor!...

Bogdan:

Dar ce atâtea secrete am avea de discutat?...

Nelu:

Măi băiete, sunt multe de discutat între un băiat și tată-l său, mai ales atunci când, în mod natural, lucrurile nu merg spre bine!...

Bogdan:

Adică, ce nu merge spre bine în ceea ce mă privește?...

Nelu:

Chiar faptul că nu realizezi aceasta, este un lucru rău. Nu crezi că, la vârsta ta, faptul că stai numai pe drumuri și nu te aduni la casa ta, deși fizic o ai, nu ai familia ta, este un lucru anormal?... În viață, multe lucruri se fac în paralel. Îndiferent cât de atractivă ar fi o viața profesională, plină de succese, ea nu exclude necesitate unei vieți personale.

Bogdan:

Vrei să spui că de ce nu mă însor?...

Nelu:

Da!... Exact asta voiam să spun. Nu ți se pare că a cam venit vremea?...

Bogdan:

Poate să vină vremea vremurilor, dacă nu vine o femeie. Nu pot să mă însor cu vremea!... Nu trebuie să-ți spun eu că femeia alege.

Nelu:

Da așa este, femeia alege bărbatul care trebuie s-o aleagă, dar pentru asta este bine să cam stai prin preajma lor, să te manifesti corespunzător unuia care dorește să se așeze la casa lui etc., iar tu te comporti ca și cum nici n-ar exista femei pe pământ. Nu-ți vezi decât de problemele tale de burlac.

Bogdan:

Și dacă găsesc una care să mă birjărească, cum te birjărește mama pe tine, o să fie bine?... Auzi, a trecut la tine și gătitul!...

Nelu:

Este numai aparent!... Eu sunt mai independent față de maică-ta gătind, decât dacă ar găti ea. Nu te uita la ce fac oamenii la bătrânețe, viața ta mai are până să ajungă acolo. După o anumită vârstă, când ocuparea timpului cu ceva devine o preocupare, cel care preia o activitate nu preia o corvoadă, ci o plăcere. Sper să ajungi în situația să înțelegi în profunzime această afirmație.

Maricica:

Măi băieți, eu am convins-o pe Gina să rămână aici la noapte. Tu, Bogdan, ce părere ai?

Bogdan:

Păi,... o să rămân și eu.

Nelu:

Măcar atât!... Noaptea este mereu un sfetnic bun. Eu făcusem casa asta mare să doarmă toți o viață întregă aici. E bine și o noapte!... Orice are un început!...